

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága mint felülvizsgálati bíróság a dr. Tóth Balázs ügyvéd (1072 Budapest, Klauzál tér 3.) által képviselt felperesnek a dr. Tóth Katalin által képviselt alperes ellen biztosítási összeg megfizetése iránt a Pesti Központi Kerületi Bíróságon 1.P.52.652/2005. számon megindított és a Fővárosi Bíróság 57.Pf.638.429/2006/3. számú jogerős ítéletével befejezett perében az alperes 17. sorszámú felülvizsgálati kérelme folytán 2008. április 17. napján megtartott nyilvános felülvizsgálati tárgyaláson meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet hatályában fenntartja. Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 40.000 (Negyvenezer) forint felülvizsgálati perköltséget. Az alperes a saját felülvizsgálati perköltségét maga viseli.

I n d o k o l á s :

A felperes a 2000. november 9-én vásárolt személygépkocsijára az alperessel kötött CASCO vagyonbiztosítási szerződést. A gépkocsit 2001. november 29-én 18 óra és november 30-án 18 óra közti időben szállásának épülete előtt, ahová azzal a felperes leállt, ismeretlen tettes ellopta. Az illetékes Rendőrkapitányság 8284/2001. bü. határozatával a nyomozást megszüntette, mert a nyomozás adatai alapján nem találta megállapíthatónak bűncselekmény elkövetését. Határozatának indokolása szerint a felperes feljelentése és a tanúk vallomása között lényeges ellentétek voltak, melyek a feljelentő szavahihetőségét és a kérdéses bűncselekmény megtörténtét kérdésessé tették. A fentiekre tekintettel a felperes biztosítási összeg megfizetése iránti követelését az alperes 2002. május 14-én elutasította. 2004. július 16-án az E. Rendőrkapitányság járőrei E. és K. között, szemétként kidobva több gépjármű alkatrészt találtak, ezek között a perbeli gépjármű motorblokkját, ezüstmetál színű

ajtaját és a jobb első gravírozott fényszóróját. Az illetékes Városi Ügyészség a B.5537/2001/6-1. számú határozatával a nyomozást megszüntető határozatot hatályon kívül helyezte, majd a B.5537/2001/8. számú határozatával a nyomozást felfüggesztette, mivel az elkövető kiléte nem volt megállapítható. E határozat átvételét követően az alperes az egy éves elévülési idő elteltére hivatkozással tagadta meg a felperes követelésének teljesítését.

Az elsőfokú bíróság a másodfokú bíróság által helybenhagyott ítéletében kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek, de az E. L. A. Zrt. útján 15 napon belül 2.200.000 forintot és ennek 2005. április 8-tól a kifizetés napjáig járó kamatait. A jogerős ítélet indokai szerint az alperes elévülésre való hivatkozása alaptalan, mert a hatóság a nyomozást megszüntető, 2002. április 3-án meghozott határozatát később hatályon kívül helyezte. Ennek az a következménye, hogy a határozat nem létezik. A 2005. január 31-én meghozott határozat pedig igazolja, hogy a nyomozás lopás bűntettének alapos gyanúja miatt ismeretlen tettséggel szemben folyt. A határozat alátámasztotta a biztosítási esemény bekövetkezését, ezért az alperes szolgáltatása eredményessé vált, a követelés nem évült el.

A jogerős ítélet megváltoztatása és a felperes keresetének elutasítása érdekében az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet.

Elsődlegesen arra hivatkozott, hogy az egy éves elévülési határidő 2003. május 6. napjával eltelt, ezt követően a felperes az elévülést megszakító cselekményeket nem tett. Másodlagosan azzal érvelt, hogy a felperes nem bizonyította, a lopáskár biztosítási esemény bekövetkezését. A Legfelsőbb Bíróság BH. 1999. évi 121. számában közzétett eseti döntésére hivatkozva állította, hogy a nyomozást megszüntető határozat önmagában és kétséget kizáróan nem bizonyítja a bűncselekmény elkövetésének tényét.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős határozat hatályában fenntartását kérte.

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a felülvizsgálat Pp. 275.§ (2) bekezdésében meghatározott korlátai között vizsgálva megállapította, hogy az alperes rendkívüli perorvoslati kérelme nem megalapozott.

A peres felek a Pp. 536.§-ának (1) bekezdése és 548.§-a által szabályozott Casco vagyonszolgáltatási szerződést kötöttek, melyben szerződési feltétellé emelték az alperes Járművek Casco Biztosításának Külön Feltételeit (JCKF3). A felek a feltételek VII. fejezetében a biztosító szolgáltatásának esedékességét a szükséges iratoknak, lopás esetén pedig a nyomozást megszüntető határozatnak

a benyújtásához kötötték. A JCKF3 XV. fejezetében a szerződésből eredő követelések elévülésének idejét egy évben határozták meg.

A biztosító szolgáltatásának esedékességét a felek a nyomozást megszüntető határozathoz kötötték. A biztosító 2002. május 14-én a felperesnek a biztosítási összeg kifizetése iránti kérelmétől azzal az indokkal zárkózott el, hogy a bűncselekmény elkövetése a rendőrség határozata szerint kizárt, ezáltal a biztosítási esemény bekövetkezése sem bizonyított. A biztosító tehát a nyomozást megszüntető határozat tartalmára alapította a nyilatkozatát, melynek következtében a felperes - az egyetlen lehetséges és logikus lépésként - a nyomozást megszüntető határozat hatályon kívül helyezése érdekében terjesztett elő jogorvoslati kérelmeket a Városi Ügyészségnél, a Megyei Főügyészségnél, majd a Legfőbb Ügyészségnél. Jogorvoslati kérelmei nem vezettek eredményre. A nyomozást megszüntető határozat hatályon kívül helyezésére a felperes gépjárművének egyes elemei fellelését követően került sor, majd 2005. január 31-én a Városi Ügyészség a B.5537/2001/8. számú határozatával a nyomozást felfüggesztette.

Miután az alperes jogorvoslati kérelmei folytán a rendőrségi eljárás nem fejeződött be, az alperes pedig a saját teljesítéséhez a biztosítási esemény bekövetkezésének rendőrségi határozattal történő igazolását kívánta meg, a B.5537/2001/8. számú 2005. január 31-én kelt határozat meghozataláig az elévülés nyugodott.

A határozat kézhezvételét követően a felperes az igényét a Ptk. 326.§ (2) bekezdésében meghatározott 3 hónapos határidőn belül érvényesítette.

A bíróság a mérlegelés eredményeként állapította meg azt, hogy a szeméttelpre kidobott autóalkatrészek között a felperes ellopott gépjárműve is ott volt, ezért a biztosítási esemény bekövetkezését és az alperes szolgáltatási kötelezettségét jogszabálysértés nélkül határozta meg. A jogerős ítélet nem sértette meg a Ptk. 325.§-ának (1), 326.§-ának (1) és 327.§-ának (1) bekezdésében illetőleg a Pp. 164.§-ában foglaltakat, ezért azt a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275.§-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A Legfelsőbb Bíróság rámutat; az alperes felülvizsgálati kérelmében felhívott eseti döntés eltérő tényálláson alapult, ezért az abban kifejtetteket a Legfelsőbb Bírósága jelen ügyben nem tartotta irányadónak.

A döntésének következményeként a Pp. 78.§-ának (1) bekezdése alapján köteles az alperes a felperes felülvizsgálati perköltségének megtérítésére, melynek mértékét a Legfelsőbb Bíróság a 32/2003. (VIII.22.) IM.r. 3.§ (2) és (6) bekezdése alapján határozott meg. A felülvizsgálati kérelem eredménytelensége folytán az alperes viseli a saját lerótt felülvizsgálati eljárási illetékből és jogi képviselője munkadíjából álló felülvizsgálati eljárási költségét.

Budapest, 2008. április 17.

Dr. Horeczky Károly a tanács elnöke s.k., Csánitzné Dr. Csiky Ilona
előadó bíró s.k., Dr. Kiss Mária bíró s.k.

Sipos

a kiadmány hitelével:

tisztviselő